

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 87

гр. София, 10.12.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на десети декември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: майор ВАСИЛ М. ПЕТКОВ
лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

като разгледа докладваното от лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА Въззивно частно наказателно дело № 20246000600078 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.249, ал.3, предл.1 вр.чл.341 и сл. от НПК.

Образувано е по частна жалба против определение от разпоредително заседание, с което е отказано прекратяване на съдебното производство поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

С частната жалба, подадена чрез упълномощения защитник на подс. Ц. П.- адв.К., се правят оплаквания за незаконосъобразност на атакуваното определение на първата инстанция. Защитникът счита, че съдът неправилно е отказал да прекрати съдебното производство и да върне делото на прокурора за отстраняване на допуснати на досъдебното производство съществени процесуални нарушения, които ограничават правата на подсъдимата. Посочва изрично като такива пороци, допуснати в досъдебната фаза на процеса, липсата на нужната по обем информация по чл.219 от НПК за инкриминираните деяния, което било нарушение на изискването по ал.3, т.3 от цитирания законов текст. Твърди се, че е възпрепятствана възможността на подсъдимата и нейния защитник да се узнае още от момента на придобиване качеството на обвиняем на П. кои са основните параметри на претендираната спрямо нея отговорност, респ. ограничено било правото ѝ да организира защитата си и да даде обяснения по това обвинение. На следващо място се твърди, че по 22 /двадесет и две/ от общо 65 /шестдесет и пет/ обвинения прокурорът за първи път в обвинителния акт е посочил изрично, че основанията за паричен заем не отговаряли на обективната действителност, че не съществували стари кредити и че обвиняемото лице не е предприемало стъпки за закупуване на недвижим имот, а по останалите обвинения, съобразно обвинителния акт, косвено се навеждало на липса на достоверност на сочените основания за заем. В жалбата е заявено съгласие с извода на първостепенния съд, че „доказването на това, дали тези основания отговарят

на действителността или не, е въпрос по същество“, но само в хипотеза, когато постановлението за привличане на обвиняем съдържа информация относно основанията за искания заем и че тези основания не съответстват не обективната реалност. Вмененият порок на постановлението за привличане на обвиняем, според защитника, е довел до ограничаване правото на защита на подс.П. още в досъдебната фаза на производството. В този смисъл се настоява въззивният съд да приеме, че като е възприел обратното становище, военният съд е постановил незаконосъобразно определение в частта по чл.248, ал.1, т.3 от НПК. Настоява настоящата инстанция да отмени първоинстанционното определение и да върне делото на прокурора.

Военно-апелативна прокуратура не е депозирала писмено становище по частната жалба.

Настоящата частна жалба е подадена в преклузивния седмодневен срок по чл. 249, ал. 3 вр. чл. 342, ал. 1, пр.1 от НПК от подсъдимата П. чрез нейния защитник, която има право на такава против постановеното определение, с което е отказано прекратяване на съдебното производство поради допуснати в досъдебната фаза съществени нарушения на процесуалните правила. С оглед на това частната жалба е допустима.

Военно-апелативният съд, след като се запозна с всички материали по настоящото наказателно дело, обсъди изложените в частната жалба оплаквания срещу атакуваното първоинстанционно определение направи следните констатации:

Досъдебно производство № 46-Сл/2022 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура-П. е образувано на основание чл.212, ал.1 от НПК на 03.10.2022 г. за това, че военнослужещ от в.ф.....-Г.и., в периода от м.август 2019 г. до м.януари 2022 г., при условията на продължавано престъпление, в гр.К., обл.С.з. и гр.П., с цел на набави за себе си имотна облага е поддържал заблуждение у Е. Д., Б. К., И. Т., З. Г. и М. А. и с това е причинил имотна вреда на горепосочените лица в размер на сумата 43 600 лв. като причинената вреда е в големи размери- престъпление по чл.201, ал.1, т.5, вр.чл.209, ал.1, вр.чл.26, ал.2, вр.ал.1 от НК.

По внесен обвинителен акт във ВС-П. за престъпление по чл. 210, ал.1, т.5, вр. чл.209, ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК срещу подс.П. е било образувано НОХД № 56/2024 г. В разпоредително заседание съдът на основание чл.249, ал.2 от НПК е прекратил съдебното производство и е върнал делото на прокурора. В мотивите си съдът е приел, че в хода на досъдебното производство постановленията по чл.219 от НК не съдържат необходимия обем информация относно начина на извършване на деянията, а именно по какъв начин пострадалите лица са били въведени в заблуждение и по какъв начин у тях е поддържано това заблуждение.

Определението на първостепенния съд е било протестирано чрез частен протест от Военно-окръжна прокуратура-П.. Въз основа на протеста е било образувано ВЧНД № 50/2024 г по описа на Военно-апелативен съд. С

Определение № 53 от 11.07.2024 г въззивният съд е потвърдил определението на военния съд като правилно и законосъобразно.

С окончателно постановление от 03.09.2024 г. по ДП № 46-Сл/2022 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура-П., предявено на същата дата, П. е била привлечен като обвиняем за това, че през периода от неустановена дата през м-февруари 2019 г. до 02.05.2023 г., при условията на продължавано престъпление чрез 65 деяния в гр.П., с.Ц., обл.П., в землището на с.Б., обл.П., в гр.К., обл.С.з., в гр.С.з., край язовир „К.“, обл.С.з., в с.К., обл.П., в гр.Л., обл.П., в гр.В.т., в с.Г. и., обл.П., в гр.К.л., щат А., САЩ и в гр.С., щат А. САЩ, с цел да набави за себе си имотна облага, чрез комуникация по вербален път, осъществена чрез мобилен телефон и лично възбудила и поддържала възбуждение, сама и при условията на посредствено извършителство, чрез гр.л. Ц. Б. от гр.Н., обл.С.з., у гр.л.З. Г. от гр.С.з., ст.серж.И. Т. от в.ф.....-Г.и., живущ в гр.П., гр.л.М. А. от гр.К., обл.С.з., гр.л. Е. Д. от гр.К., обл.С.з., гр.л. Б. К. от гр.К., обл.С.з. и гр.л. С. А. от гр.П. и с това им причинила имотна вреда като общият размер на имотната вреда е в големи размер и на стойност 211 224,01 лв.-престъпление по чл.210, ал.1, т.5, вр.чл.209, ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК.

Видно от протокола за разпит на обвиняемо лице, проведен на 03.09.2024 г. П. е заявила, че е запозната с постановлението за привлечане на обвиняем, цитирано по-горе, че разбира обвинението и не се признава за виновна. Дала е обяснения, в които е посочила основанието за искането и получаването на заема.

С протокол за предявяване на разследване от 10.09.2024 г и 11.09.2024 г., на посочените дати, в интервала от 09.30 ч до 15.40 ч на 10.09.2024 г и от 9.15 ч. до 15.30 ч. на 11.09.2024 г. обвиняемата и защитникът ѝ са се запознали с всички материали по досъдебното производство. При предявяването на разследването двамата не са направили искания, бележки и възражения, заявили са, че нямат нови доказателствени искания и са подписали протоколите.

При повторното внасяне на обвинителен акт в съда за престъпление по чл.210, ал.1, т.5, вр. чл.209, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК срещу П. са отстранени недостатъците му,/ както и тези в постановлението по чл.219 от НПК/ относно начина на въвеждане и поддържане на заблуждението. В разпоредително заседание, проведено на 12.11.2024 г. по образуваното НОХД № 125/2024 г. защитникът отново е поискал съдебното производство да бъде прекратено и делото да бъде върнато на прокурора, поради допуснати в досъдебното производство отстраними съществени процесуални нарушения като е посочил, че постановлението по чл.219 от НПК, описано подробно по-горе, не съдържа необходимата информация относно основанието за поисканите в заем пари от подсъдимата, като заявява, че едва в обвинителния акт е посочено, че това основание не съответствало на обективната действителност, че не съществували стари кредити и че обвиняемото лице не

е предприемало стъпки за закупуване на недвижим имот, а по част от обвиненията, съобразно обвинителния акт, косвено се навеждало на липса на достоверност на сочените основания за заем.

Първостепенният съд е оставил без уважение искането. В мотивите към определението си съдът е приел, че не са били допуснати твърденията от защитата пороци, налагащи прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора.

Въз основа на изложените констатации, въззивната инстанция направи следните правни изводи:

Настоящата частна жалба е неоснователна и като такава не следва да се уважава.

Проверяваното първоинстанционно определение, с което съдът е отказал да прекрати съдебното производство, поради допуснати в досъдебната фаза съществени нарушения на процесуалните правила и да върне делото на прокурора за отстраняването им, е правилно и законосъобразно. Същото е постановено в пълно съответствие с процесуалните норми на чл. 219, ал. 3, чл. 227, чл. 228, чл. 248, ал. 1, т. 3 и чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК.

Възражението за опорочено привличане на П. в качеството ѝ на обвиняем поради липса на информация, че основанието за заем не съответства на обективната действителност, е неоснователно. Съгласно чл. 219, ал. 3, т. 3 от НПК, в постановлението за привличане на обвиняем се посочват трите имена на лицето, което се привлича като обвиняем, деянието за което се привлича, както и правната квалификация на деянието, т.е задължителни реквизити на постановлението са посочването на престъплението, в което лицето се обвинява, и на наказателния закон, по който се привлича като обвиняем. Както сочи в ТР №2/2002 г. ВКС „не е логично информацията, която в този момент обвиняемият получава, за да научи в какво се обвинява, да бъде еднаква по обем с информацията, която би получил от обвинителния акт, ако такъв бъде съставен от прокурора след завършване на предварителното производство. За да се конкретизира престъпното деяние, е достатъчно в постановлението да се посочи времето и мястото на извършването му, както и неговите фактически обективни и субективни признаци. При това допустимо е съставомерните факти да бъдат посочени в обобщен вид“. Изискването към съдържанието му не са идентични с изискванията за съдържание на обвинителния акт. В настоящия казус обвинителната теза е разгърната в пълнота чрез обвинителния акт, в който ясно са очертани параметрите на обвинението и основните рамки на процеса на доказване и осъществяване на правото на защита. За пълнота на изложението е необходимо да бъде посочено, че са изпълнени в пълен обем дадените от първостепенния съд, споделени от предходен състав на военно-апелативния съд указания

Като установи липсата на допуснати на досъдебното производство съществени и отстраними нарушения на процесуалните правила, засягащи

правото на защита на подсъдимата и нейния защитник, въззивният съд прие, че първата инстанция правилно е отказала да прекрати съдебното производство и да върне наказателното дело на прокурора за отстраняване на процесуални нарушения от категорията на съществени.

В заключение, проверяваното първоинстанционно определение, с което е отказано прекратяване на съдебното производство поради допуснати на досъдебната фаза съществени нарушения на процесуалните правила, е законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

Ръководен от изложените съображения и на основание чл.345, ал.1 от НПК Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 169 от разпоредително заседание на 12.11.2024 г. по НОХД № 125/2024 г. на Военен съд-П., с което е отказано прекратяване на съдебното производство поради допуснати на досъдебната фаза съществени нарушения на процесуалните правила и връщане на делото на прокурора за отстраняването им.

Връща делото на Военен съд-П. за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____